

OPINIÓ PERXADA

Tot reflexionant sobre el que ha estat aquest primer any de contacte continuat amb vosaltres, lectors, ens adonem amb tristesa que molts dels problemes que ens envolten ja estaven plantejats ara fa un any. Ens adonem, potser de manera massa simplista, que l'any recorregut per Perxada ha estat un temps ple d'actualitat i problemes. Ha estat un any atapeït de fets significats i problemes importants. I ens adomen que massa cops ens hem mantingut inconscientment al marge. I no és això; perquè aquest comportament no ajuda de cap manera a la solució dels problemes plantejats. Al contrari. Ens adomen i ens avergonyeix el que la nostra manca de postura clara hagi pogut afavorir un cert immobilisme de cap manera desitjat.

Però això s'ha acabat. Als menys la nostra intenció és definitiva. Ens preocupa tot el que preocupa al poble. Ens preocupa la crisi i l'atur, pels seus efectes, més sentits, sobre les capes populars. Ens preocupa la manca de consciència sindical que s'observa a la classe treballadora, més que res, per falta d'informació. Ens preocupa que en nom de lleis mal interpretades i fora de lloc, un grupet de persones pugui imposar la seva incomprendible decisió de dificultar al màxim activitats esportives i culturals, com poden ser la pràctica de judo, gimnàstica per adults, ensenyament del català i d'altres. A un altre nivell, també ens preocupa l'elecció de Ronald Reagan com a president dels U.S.A., per la seva fama de reaccionari convençut.

No són persones reaccionàries les que es necessiten en aquest moment Ni als EE.UU. ni aquí. No caurem en la simplicitat d'afirmar que són els sectors reaccionaris de la nostra societat els únics i últims responsables de la crisi que ens afecta. Ni tampoc no són tots reaccionaris els treballadors i els empresaris contraris al sindicalisme lliure. Però sí que han demostrat navegar molt lluny de la democràcia els que varen fer possible en el seu moment, que no es fessin seccions de gimnàs per a tothom i els que s'han adelantat a votar no, com aquells famosos regidors de l'Ajuntament de Barcelona, al català, al solfeig, i d'altres activitats "lucratives".

NOTA IMPORTANT:

-Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament, a algun membre de l'Equip de Redacció.

-PERXADA, no es fa responsable ni sotascríu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, tret de l'OPINIÓ PERXADA, i ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.

Els fets són, per desgràcia aquests. Les raons, raó com a pèssim pseudònim de pretext, són infantils. Si amb la qüestió del gimnàs es buscava un enfrontament amb l'Ajuntament, què es persegueix amb la no cessió de l'Institut per a activitats culturals?. Cada un tindrà la seva opinió al respecte. Però la veritat, amb el temps, sortirà a la llum. I quan això succeeixi nosaltres continuarem al peu del canó. Aquestes "grans" victòries dels petits - homes no ens espanten. Com tampoc els cops traïdors no ens aturen... Anem a totes.